

noget, der først optræder nu i det her lovforslag. Det er simpelt hen en regnemetode, der altid har været brugt i forbindelse med hædersgaver.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne sige det pænt: Jeg føler med ministeren. Jeg tror ikke, at jeg har stærkere engagement i den gruppe mennesker end så mange andre medlemmer af dette hus.

At jeg er en af dem, der blev reddet fra de her i landet dengang huserende nazister, er så én sag, men der er vel næppe nogen, der ikke i deres familie, i deres slægt eller bare efter deres almene viden kender besked med denne sag. Og jeg tror ikke, at mit følelsesliv hverken er bedre eller rigere end nogen andens, og det er altså ikke kun mig, som ministeren fremhævede, det er jo altså også de to partier: SF og Enhedslisten. Og jeg gentager: Jeg er sikker på, det går langt ind i andre partier.

Ministeren siger nu, hun er ked af at høre – ministeren har hele tiden vidst det – hvad visse menneskers, herunder min, indstilling til det er. Og med hensyn til de 625 pct. vil jeg sige, at den oplysning kan man da godt komme med, men da det er et ministerium, der har regnet ud, at købekraften altså er halveret, ville det vel være redeligt – når man endelig begynder at operere med procenter og tal af den art – så også at oplyse det andet. Det undlader man.

Jeg vil gerne gentage to ting: Det er hele CD's gruppe, der i årevis har haft det synspunkt, som jeg her har fremlagt, men af en loyalitet, som jeg synes er overdreven, stemmer man altså anderledes, således som vores ordfører redegjorde for det.

Så vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til Venstre og De Konservative: Hvis regeringen havde foreslået et større beløb end det her foreslåede, ville de så også have støttet forslaget? Jeg har grund til at tro, at svaret er ja. De er vel ikke så ringe, at de ikke tør gå op og tage stilling til det, for det må jo have været oppe i gruppen til behandling.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Melchior, at jeg i min ordførertale sagde, at Venstre altid har lagt vægt på, at der var bred enighed i Folketinget om de beløb, som her blev givet, og at Venstre lægger vægt på det. Og det er mit svar også på hr. Arne Melchiors spørgsmål: hvis der kunne

opnås bred enighed i Folketinget om et andet beløb, så ville Venstre også se på det med positive øjne.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg takker for, at Venstres ordfører tog sig sammen og svarede på spørgsmålet, og jeg kan kun lytte mig til indholdet af det derhen, at havde forslaget været på et større beløb, så havde Venstre også stemt for det.

Om De Konservative har vi hørt både fra talerstolen her tidligere og i en artikel, som jeg før refererede i min ordførertale, og det vil sige, at det altså er regeringen, det skorter på. Og så kan jeg ikke dy mig for at sige til Venstre: Det er meget smukt med bred enighed om noget, men det er altså på nogens bekostning.

Sandheden er, at hæderen er halveret, og det koster penge, men det er endda ikke det afgørende, er jeg sikker på, for de pågældende, men det er halveringen af respekten, af den værdighed og den hæder, vi gerne vil vise dem. Jeg tror også, de græder i Venstre, men det bliver åbenbart ikke anderledes.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg synes også, at Venstre og De Konservative udstiller en noget sølle politik på det her område. At regeringen også er sølle på det her område, er jo så én sag, men det er åbenbart også den anden side, der er lige så sølle. Og det, der er endnu mere sølle at høre, er – som hr. Arne Melchior også er inde på – at hvis regeringen var kommet med et højere beløb, så ville man også have stemt for det.

Det vil sige, at man er fuldstændig principløs, fuldstændig principløs. Der er ingenting omkring diskussionen om, hvorvidt der kan skabes flertal for et højere beløb. Så det er måske slet ikke gået op for Venstre og for hr. Erik Larsen, at det jo godt kunne være, at spørgsmålet om, hvorvidt der i det her Folketing i enighed kunne ske den fordobling, som vi og hr. Arne Melchior har snakket om, jo godt kunne starte med, at Venstre faktisk begyndte at sige, hvad de selv ville have.

Hvis det var sådan, at Venstre og De Konservative sammen med CD og SF og Enhedslisten faktisk meldte sig på og sagde: Det er det, vi vil have, så vil jeg tro på, at regeringen også vil overveje situationen endnu en gang. Og så tror jeg, at der vil komme en meget bred enighed